

BE-A0518_112874_111505_DUT

Inventaris van het archief van het Parket
van de procureur des konings te Leuven
(1985-1988). Overdracht 2009



Het Rijksarchief in België
Archives de l'État en Belgique
Das Staatsarchiv in Belgien
State Archives in Belgium

This finding aid is written in Dutch.

BESCHRIJVING VAN HET ARCHIEF:	3
Raadpleging en gebruik.....	4
Voorwaarden voor de raadpleging.....	4
Voorwaarden voor de reproductie.....	4
Geschiedenis van archiefvormer en archief.....	5
Archiefvormer.....	5
Naam.....	5
Geschiedenis, bevoegdheden en activiteiten.....	5
Organisatie.....	5
Geschiedenis.....	6
Taken en bevoegdheden.....	8
Archief.....	12
Institutionele geschiedenis/biografie/familiegeschiedenis.....	12
Inhoud en structuur.....	14
Inhoud.....	14
Stukken van algemene aard en inzake het toezicht op de regelmatigheid van de diensten van de rechterlijke macht.....	14
Stukken in verband met de rechtspleging.....	14
Stukken in verband met strafzaken.....	14
Stukken in verband met burgerlijke en administratieve taken.....	16
Taal en schrift van de documenten.....	16
Selecties en vernietigingen.....	16
Toekomstige aangroei/aanvullingen.....	16
BESCHRIJVING VAN DE SERIES EN ARCHIEFBESTANDDELEN.....	17
I. Taken en opdrachten in verband met strafzaken.....	17
1 - 86 Dossiers van geseponeerde strafzaken gemeen recht. 1985-1988.....	17
II. Taken en opdrachten in verband met burgerlijke zaken.....	23
87 - 88 Dossiers betreffende naturalisatie. 1988.....	23

Beschrijving van het archief:

Naam archiefblok:

Parket Leuven. Overdracht 2009

Periode:

1985-1988

Archiefbloknummer:

BE-A0518.1695

Omvang:

- Laatste bestanddeelnummer: 88.00
- Omvang geïndexiseerd: 18.42 m

Archiefbewaarplaats:

Rijksarchief te Leuven

Raadpleging en gebruik

VOORWAARDEN VOOR DE RAADPLEGING

De archieven van parketten bij de rechtbanken van eerste aanleg ouder dan 100 jaar zijn openbaar. Voor de consultatie van de archieven van parketten bij de rechtbanken van eerste aanleg jonger dan 100 jaar heb je de schriftelijke toestemming van de procureur-generaal nodig.

VOORWAARDEN VOOR DE REPRODUCTIE

Voor de reproductie gelden de voorwaarden in tarieven van toepassing in het Rijksarchief.

Geschiedenis van archiefvormer en archief

ARCHIEFVORMER

NAAM

Parquet van de Procureur des Konings te Leuven.

GESCHIEDENIS, BEVOEGDHEDEN EN ACTIVITEITEN

De complexe taken en bevoegdheden van de procureurs des Konings en van de procureurs-generaal bij de hoven van beroep kunnen enkel begrepen worden binnen de context van het Openbaar Ministerie. Vandaar de brede kadering. Omwille van de complexiteit, worden de organisatie van het Openbaar Ministerie, de geschiedenis en de bevoegdheden en taken apart behandeld.

ORGANISATIE

Het parket is het geheel van diensten en ambten ingesteld, opgericht of georganiseerd bij een hof of een rechtbank, die handelingen stellen in het kader van de opdracht van het Openbaar Ministerie (OM). (Velle, Het Openbaar Ministerie in België (1796-1995), 52-80 en 81-106.); De termen 'parket' en 'parketmagistraat' komen niet voor in het Wetboek van Strafvordering (1808) of in het Gerechtelijk Wetboek (1967) (In het GW is enkel sprake van het 'personeel van de parketten' (Boek I, hoofdstuk II, titel IV), alle niet-magistraten die bij het parket werken) . Met het 'parket-generaal' wordt het parket bij het hof van beroep bedoeld, het parket bij het arbeidshof heet 'auditoraat-generaal' en het parket bij de arbeidsrechtbank 'arbeidsauditoraat'.

Het OM is een hiërarchisch gestructureerd corps, onder het gezag van de minister van Justitie. De procureur-generaal bij het Hof van Cassatie staat aan het hoofd. Hij adviseert het Hof van Cassatie bij beslissingen en oefent toezicht uit op de procureurs-generaal bij de hoven van beroep en wordt in die taak bijgestaan door advocaten-generaal. De procureurs-generaal bij de hoven van beroep staan aan het hoofd van alle parketmagistraten bij de rechtbanken binnen hun rechtsgebied: de substituut-procureurs des Konings, de procureurs des Konings, de eerste advocaat-generaal bij het hof van beroep, de arbeidsauditeur en zijn substituten, de eerste advocaat-generaal en de advocaten-generaal bij het arbeidshof. In strafzaken staat de procureur-generaal bij het hof van beroep in voor het opsporen van de misdrijven, het verzamelen van de bewijzen, het overleveren van de daders aan de bevoegde rechtscolleges, het uitbrengen van advies over de toepassing van de wet, en, in bepaalde gevallen, het instellen van rechtsmiddelen en het doen uitvoeren van straffen. De procureurs-generaal bij de hoven van beroep hebben ook als taak de procureurs des Konings bij te staan bij het uitoefenen van de strafvordering. Ze zijn ook verantwoordelijk voor het rechtzetten van eventuele vergissingen gemaakt door de rechtscolleges in hun ressort. Ze worden

bijgestaan door advocaten-generaal en substituut-procureurs-generaal. In tegenstelling tot de meeste ambtenaren, die handelen krachtens en uit naam van hun minister, handelt de procureur-generaal krachtens een delegatie die hij rechtstreeks heeft gekregen van de Natie zelf. Hij coördineert de activiteiten van de parketten in zijn rechtsgebied via onderrichtingen, al dan niet opgesteld in overleg met de minister van Justitie of zijn collega's. De vijf procureurs-generaal komen geregeld samen om het landelijk beleid van het OM te bepalen in het college van procureurs-generaal, onder voorzitterschap van de oudste. De procureur-generaal bij het hof van beroep leidt alle vorderingen en werkzaamheden van het OM in de rechtscolleges die onder zijn bevoegdheid vallen.

De functie van het OM bij de rechtbank van eerste aanleg wordt uitgeoefend door een substituut van de procureur-generaal bij het hof van beroep, de procureur des Konings (titel ingevoerd bij KB van 22 juli 1831). De procureur des Konings heeft als opdracht het opsporen en vervolgen van alle misdrijven waarvan de kennisname toebehoort aan de correctionele rechtbanken of de hoven van assisen. In 1878 (wet van 17 april 1878, BS 25 april 1878) werd zijn bevoegdheid uitgebreid tot misdaden gepleegd in het buitenland. Hij verzamelt informatie omtrent de aard van en de omstandigheden waarin het misdrijf werd gepleegd, verzamelt bewijzen en stelt onderzoeksdaden (ondervraging van verdachten, verhoor van getuigen, huiszoekingen, plaatsopnemingen, inbeslagname van overtuigingsstukken) en bezorgt zijn dossier aan de rechter. In de belangrijkste rechtbanken kreeg de procureur des Konings hulp van een of meer eerste substituten. De procureur des Konings is verplicht om de procureur-generaal onmiddellijk in te lichten wanneer hij op de hoogte is gebracht van een misdrijf en moet diens bevelen omtrent de daden van gerechtelijke politie uit te voeren. In grote parketten krijgen de magistraten van het OM van hun procureur specifieke materies toegewezen. Zo zijn er de jeugdmagistraten, de drugsmagistraten, de hormonenmagistraten, de rechtshulpmagistraten, de strafbemiddelings-magistraten, de milieumagistraten, de magistraten voor zware criminaliteit en de fiscale magistraten.

Alle parketten bestaan uit verschillende afdelingen, die een weerspiegeling zijn van de voornaamste taken van het parket: het secretariaat (bemand door secretaris, adjunct-secretarissen en klerken-secretarissen), de afdeling belast met correctionele zaken, de afdeling jeugdzaken, de afdeling belast met administratieve en burgerlijke zaken, de afdeling politierechtbank en de administratieve afdeling bij de gerechtelijke politie.

Sinds de invoering van het Gerechtelijk Wetboek in 1970 oefent de procureur des Konings het ambt uit van OM bij de arrondissementsrechtbank, de rechtbank van eerste aanleg, de Rechtbank van Koophandel en de politierechtbanken. Hij wordt bijgestaan door substituut-procureurs des Konings. De procureur des Konings staat aan het hoofd van de gerechtelijke politie in zijn arrondissement.

GESCHIEDENIS

Het Openbaar Ministerie (OM) uit het ancien régime werd in 1790 door de

Assemblée Constituante afgeschaft en vervangen -althans tot aan de Napoleontische codificatie- door een louter gerechtelijk orgaan (Velle, Het Openbaar Ministerie in België (1796-1995), 37-52) . Het decreet van 8 mei-27 september 1790 bepaalde dat de ambtenaren van het OM voortaan benoemd werden door de Koning en in principe onafzetbaar waren. De functies van het OM werden verdeeld over twee ambtenaren: de commissaris van de Koning (later de regeringscommissaris) en de openbare aanklager (decreet van 16-24 augustus 1790). De commissaris van de Koning, gevoegd bij elke districtsrechtbank en later ook bij elke criminele rechtbank (decreet van 17-23 september 1791), zag toe op de toepassing van de wetten en de tenuitvoerlegging van de vonnissen. In burgerlijke zaken beschikten ze slechts over vorderingsrecht. De wet van 20-22 oktober 1792 ontnam het OM elke uitoefening van de strafvordering. De grondwet van 24 juni 1793 ging nog een stap verder en schafte het OM af.

De grondwet van 5 fructidor III (22 augustus 1795) herstelde en vereenvoudigde de gerechtelijke organisatie van 1790. Ze werd ook bij ons van kracht na de annexatie van de negen 'Belgische' departementen. De Code des délits et des peines van 3 brumaire IV (25 oktober 1795) legde de strafrechtelijke procedure vast en organiseerde de rechtscolleges zetelend in strafzaken. De Code hervormde ook het OM. Ze maakte vooreerst een onderscheid tussen de verschillende taken van het OM: het recht om handelingen te verrichten, de opsporing en de vaststelling van misdrijven en het recht om tegen daders rechtshandelingen te verrichten die strekken tot strafvervolging. Ten tweede maakte het strafwetboek een duidelijk onderscheid tussen de strafrechtelijke vordering, die het volk toebehoort en die wordt uitgeoefend door daartoe aangewezen ambtenaren en de burgerrechtelijke vordering, die de private partij instelt en die de schadeloosstelling beoogt. Ook na het instellen van de Code des délits et des peines van het jaar IV was de strafvordering niet in handen van een ééngemaakt korps. Vrederechters, directeurs van de beschuldigingsjury en de openbare aanklagers gekozen door het volk behielden het recht om strafvervolgingen in te stellen.

De consulaire grondwet van 22 frimaire VIII (13 december 1799) schafte de functie van openbaar aanklager af en hevelde zijn taken over naar de commissaris van de regering. Kort nadien (bij wet van 7 pluviôse IX of 27 januari 1800) werden een aantal revolutionaire bepalingen opnieuw overboord gegooid: rechters werden opnieuw benoemd in plaats van verkozen en magistraten van het OM werden afzetbaar. Bij het begin van de strafvordering kregen de magistraat van het OM en de onderzoeksrechter duidelijk afgebakende taken en bevoegdheden. De organieke senatusconsulte van 16 thermidor X (4 augustus 1802) onderwierp het OM aan een hiërarchische controle van de regering. De commissaris van de regering bij de rechtbank van cassatie hield toezicht over de commissarissen bij de strafrechtbanken en over de commissarissen bij de rechtbanken van hoger beroep. Laatstgenoemden hielden toezicht op de commissarissen bij de burgerlijke rechtbanken. Vanaf 28 floréal XII (18 mei 1804) kregen de commissarissen een nieuwe naam: 'procureur-generaal' (procureur général impérial) voor de commissarissen bij de hoven van beroep en bij het Hof van Cassatie en 'procureurs' (procureurs impériaux) voor de commissarissen bij de andere rechtscolleges. Bij het opmaken van de Code d'Instruction criminelle (Wetboek van Strafvordering)

van 1808 bleek duidelijk dat het OM een gemengd ambtenarencorps was, dat zowel behoorde tot de rechterlijke macht als tot de uitvoerende macht. De wetten van 1810 (wet van 20 april en decreten van 6 juli en 18 augustus) versterkten de organisatie van het OM De procureur général impérial, die het OM vertegenwoordigde bij de keizerlijke gerechtshoven, werd bijgestaan door substituten en advocaten-generaal. De substituten die het OM uitoefenden bij de rechtbank van eerste aanleg, waren de procureurs impériaux en de substituts procureurs impériaux. Door de afschaffing van de criminele rechtbanken in 1810 kregen de procureurs-generaal (en hun substituten) er een hele hoop bevoegdheden bij. Ze stonden voortaan in voor het uitoefenen van strafvordering binnen hun rechtsgebied, de orde in de rechtbanken, het toezicht op alle officieren van de gerechtelijke politie en ministeriële officieren van hun rechtsgebied, het toezicht op de uitvoering van wetten, arresten en vonnissen en het optreden in bepaalde gevallen in burgerlijke zaken. De organisatie van het OM wijzigde nauwelijks tijdens het Hollands Bewind, en ook de Belgische grondwet van 1831 bevestigde de bestaande gerechtelijke organisatie, inclusief de taak en de structuur van het OM De Belgische grondwetgever maakte wel duidelijk dat het OM alleen deel uitmaakt van de rechterlijke orde, los van elke inmenging van de uitvoerende macht. De gerechtelijke organisatie veranderde nauwelijks tussen 1830 en 1970, het jaar waarin het Gerechtelijk Wetboek volledig werd ingevoerd. Het Gerechtelijk Wetboek versterkte de organisatie van het OM en breidde haar bevoegdheden in burgerlijke en sociale zaken en in handelszaken uit. Voortaan oefende de procureur des Konings, onder toezicht van de procureur-generaal, het ambt van OM uit bij de rechtbanken van eerste aanleg, maar ook bij de arrondissementsrechtbank, de rechtbank van koophandel en de politierechtbank van zijn arrondissement.

TAKEN EN BEVOEGDHEDEN

Het OM is belast met een hele resem taken en bevoegdheden (Velle, Het Openbaar Ministerie in België (1796-1995), 107-219). In strafzaken vordert het de toepassing van de strafwet, terwijl het in burgerlijke zaken enkel tussenkomt voor rechtsvordering, vordering of advies. Het OM mag verder eigenmachtig optreden in een aantal door de wet bepaalde gevallen en telkens het nodig is voor de openbare orde. Tot slot is het OM belast met de vervolging van de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen en waakt het over "de regelmatigheid van de dienst van hoven en rechtbanken".

Algemene zaken

- De procureurs-generaal, procureurs des Konings en de arbeidsauditeurs staan onder het gezag van de minister van Justitie in voor handhaving van de tucht, de regelmatige uitoefening van de dienst en de uitvoering van de wetten en verordeningen van rechtbanken. Het OM vormt zo de link tussen de rechterlijke macht en de uitvoerende macht.
- De procureurs-generaal oefenen, onder het gezag van de minister van Justitie, toezicht uit op alle officieren van de gerechtelijke politie en op de openbare en ministeriële ambtenaren (notarissen, gerechtsdeurwaarders, pleitbezorgers)

van het rechtsgebied. Het OM kan een disciplinaire vordering instellen in de tuchtrechtelijke procedure ten aanzien van personen die een gerechtelijk ambt bekleden (magistraten, griffiers en secretarissen van parketten), een vrij beroep uitoefenen bij hoven en rechtbanken (advocaten) en van personen bekleed met een openbaar ambt (gerechtsdeurwaarders en notarissen).

- De procureurs-generaal bij de hoven van beroep en de procureurs des Konings waken, onder het gezag van de minister van Justitie, over de uitvoering van wetten en reglementen. Dat impliceert dat ze de minister, via verslagen, alle informatie verstrekken die hij nodig heeft om op een behoorlijke manier zijn functie te vervullen en zijn beleid te bepalen. Voorts controleren ze in dit verband de registers van de burgerlijke stand die in de griffie zijn neergelegd en zien ze, als behoeder van de individuele vrijheid, toe op de instellingen voor geesteszieken.

- Het OM verricht ook een aantal rechtsprekende handelingen als vrijstelling van afkondiging van het huwelijk, uitoefening van de tuchtmacht (t.o.v. magistraten, personeel van griffies van hoven en rechtbanken en van het parket, officieren en leden van de gerechtelijke politie), onmiddellijke inning van een geldboete, machtiging tot huiszoeking en het recht tot het voorstel van een minnelijke schikking.

Burgerlijke zaken

In burgerlijke zaken verstrekt het parket talloze adviezen. Het OM vervult zijn adviserende rol wanneer het na de pleidooien kennis neemt van de bundels of zaken die aan het OM moeten meegedeeld worden. Het geeft tijdens het beraad advies. In een aantal gevallen -de zgn. mededeelbare zaken- werd de mededeling aan het OM verplicht. Op die manier maakte het OM een integrerend deel uit van het gerecht (zij het niet van het vredegerecht en de rechtbank van koophandel). De wet van 25 oktober 1919 bepaalde dat het OM nog slechts in bepaalde gevallen een integrerend deel uitmaakte van de burgerlijke rechtbank (in hoofdzaak wanneer de zaak beslecht werd door een alleenzetelende rechter). Op die manier werd de mededeling aan het OM gekoppeld aan de samenstelling van het rechtscollege en niet langer aan de aard en het voorwerp van het geschil. Bij de invoering van het Burgerlijk Wetboek in 1970 werd het aantal gevallen waarin verplicht advies van het OM was vereist, sterk ingekrompen. Volgens artikel 764 van het Gerechtelijk Wetboek van 1967 is voorafgaand advies van het OM vereist voor: vorderingen betreffende de staat van personen (in hoofdzaak gaat het om adoptie, huwelijk, echtscheiding, onbekwaamverklaring); inbezitstelling van goederen van een afwezige, voogdij van een minderjarige, beheer van goederen van een geesteszieke; de akten van de burgerlijke stand; drukpersmisdrijven; valsheid in burgerlijke zaken; herroeping van het gewijsde; wraking van magistraten; het ontkennen van proceshandelingen; een faillissement; belastingen; rechtsbijstand; administratieve geldboetes en alle vorderingen voorgeschreven in bijzondere wetten.

In bepaalde burgerrechtelijke zaken treedt het OM op als hoofdpartij of als tussenkomende partij. Het OM neemt in deze ambtshalve kennis en besluit ook. Ten eerste gebeurt dat in een aantal gevallen bij wet bepaald: om te waken over de staat van personen (burgerlijke stand, nationaliteit, adoptie, huwelijk,...), over zwakken (afwezigen, niet-aanwezige erfgenamen,

minderjarigen, onbekwamen, familieraad, rechtsbijstand) en over de burgerzin van sommige rechtspersonen (vzw's, instellingen van openbaar nut, mutualiteiten). Ten tweede treedt het OM zelfstandig op in burgerlijke zaken wanneer de openbare orde dat vereist. Aanvankelijk werd dit vrij ruim geïnterpreteerd en kon het OM optreden telkens "de openbare orde in het gedrang werd gebracht". Vanaf 1922 zorgde het Hof van Cassatie voor een engere interpretatie tot de gevallen waarin de openbare orde in privaatrechtelijke zaken 'in gevaar' werd gebracht. Wanneer de publieke orde in gevaar is, heeft het OM in burgerlijke zaken vorderingsrecht of recht van tussenkomst. In concreto kan het dat inzake verbetering en herstel van akten van de burgerlijke stand, inzake nietigverklaring van een schijnhuwelijk, inzake adoptie, de aanstelling van een gerechtelijk raadsman, de wraking van deskundigen, de gerechtelijke bekrachtiging van akten, notariaat, ontvoogding, voogdij en toezicht over de tenuitvoerlegging van gerechtelijke beslissingen. Wanneer een zelfde zaak verschillende geschilpunten bevat, kan het zijn dat het OM tezelfdertijd optreedt als adviserende partij en als hoofdpartij.

Strafzaken

- In strafzaken staat het OM in de eerste plaats in voor de uitoefening van de strafvordering. Het zgn. vorderingsrecht is principieel gescheiden van het recht van onderzoek en absoluut gescheiden van het recht om te vonnissen. In sommige gevallen heeft een minister een exclusief of gedeeld recht van strafvordering. Het gaat om de minister van Financiën (o.m. inzake douane en accijnzen, alcohol, dranksluiterijen en inkomstenbelasting), de minister van Landbouw (wanbedrijven en overtredingen in de bossen, misdrijven inzake riviervisserij) en de minister van Posterijen (inbreuken op de wet betreffende de postdienst).

- De procureur des Konings is zowel officier van de gerechtelijke politie als magistraat van het OM. De gerechtelijke politie spoort, onder leiding van de procureur des Konings, misdrijven op, verzamelt de bewijzen en levert de daders over aan de bevoegde rechtbank. In een aantal uitzonderlijke gevallen fungeert de procureur-generaal bij het hof van beroep zelf als officier van de gerechtelijke politie: bij valsmunterij, misdaden gepleegd door magistraten en valse verklaringen in assisenzaken.

- Als magistraat van het OM is de procureur des Konings belast met de uitoefening van de strafvordering. In dat kader kan hij - samen met zijn substituten - een opsporingsonderzoek instellen (en de politie, bevoegde inspectiedienst of ambtenaar belasten met onderzoeksopdrachten) of de onderzoeksrechter vorderen om een gerechtelijk onderzoek in te stellen. Op die manier wordt het fundamentele principe in het Belgische strafprocesrecht van de scheiding tussen het recht om te vervolgen (van het OM) en het recht om te onderzoeken (van de onderzoeksrechter) gerespecteerd. Bij een onderzoek naar wanbedrijven of overtredingen, leidt het OM het onderzoek, en beslist tegelijkertijd of de zaak geseponeerd wordt of wordt vervolgd door het vonnisgerecht.

Wanneer de procureur des Konings beslist om een strafvordering in te stellen, moet hij nagaan of niets de strafvordering belet en of er een grond is om de verdachte rechtstreeks te dagvaarden dan wel of het nodig is dat er een gerechtelijk strafonderzoek wordt ingesteld. Wanneer het om een feit gaat dat

wordt bestraft met politiestrafpen, is enkel rechtstreekse dagvaarding toegestaan. Bij een wanbedrijf kan de verdachte rechtstreeks gedagvaard worden op grond van het opsporingsonderzoek of kan de zaak aanhangig worden gemaakt bij de onderzoeksrechter. Plegers van misdaden worden naar de kamer van inbeschuldigingstelling doorverwezen, die hen naar het hof van assisen kan doorverwijzen. Door de wet op de verzachtende omstandigheden van 4 oktober 1867 (nadien herhaaldelijk gewijzigd) kunnen de onderzoeksgerechten op bepaalde gronden plegers van misdaden doorverwijzen naar de correctionele rechtbank. De procureur des Konings werkt hoofdzakelijk voor de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg, waarvan de bevoegdheden in strafzaken worden uitgevoerd door een alleenzetelende rechter.

Als het onderzoek is afgerond, maakt de onderzoeksrechter het dossier over aan het OM. Als het OM het onderzoek volledig acht, richt het zijn vordering tot de raadkamer. Voor de raadkamer, die vergadert achter gesloten deuren, brengt de onderzoeksrechter mondeling verslag uit, waarna het OM, de verdachte en zijn advocaat worden gehoord. De raadkamer beslist tot buitenvervolginstelling, of doorverwijzing naar de politierechtbank of de correctionele rechtbank of ze beslist de stukken door te sturen naar de procureur-generaal bij het hof van beroep. De procureur-generaal bij het hof van beroep vervult, samen met zijn advocaten-generaal en substituuat procureurs-generaal, de taak van het OM voor de kamer van inbeschuldigingstelling. Voor loutere misdrijven van sociaal recht wordt de procureur-generaal bijgestaan door de advocaten-generaal en substituten-generaal bij het arbeidshof. Hun belangrijkste opdracht bij de kamer van inbeschuldigingstelling is het aanhangig maken van het hoger beroep, het deelnemen aan haar evocatierecht en aan de procedure van verwijzing naar het hof van assisen.

Het OM moet in alle strafgerechten, zowel onderzoeksgerechten als vonnis-gerechten, en in alle strafzaken aanwezig zijn. Het OM is vertegenwoordigd zowel tijdens het onderzoek op de terechtzitting als daarbuiten, gedurende alle debatten en bij de uitspraak van gelijk welk vonnis of arrest. Bij het beraad van de rechters is het OM evenwel niet toegelaten, tenzij in cassatie als het zelf geen partij is.

Na de conclusie en het pleidooi van de burgerlijke partij, vat het OM de zaak samen en neemt zijn conclusie. De magistraat van het OM kan ook advies uitbrengen over de burgerrechtelijke vordering van de burgerlijke partij. Na de verdediging van de beklaagde en zijn raadsman en de eventuele replieken, worden de debatten gesloten en het vonnis geveld.

Het OM heeft nadien nog het recht om hoger beroep in te stellen tegen de vonnissen van politierechtbanken en correctionele rechtbanken (i.c. de procureur des Konings) of om een cassatieberoep in te stellen.

- Het OM speelt ook een cruciale rol in de Commissies tot Bescherming van de Maatschappij. De procureur des Konings of zijn substituuat van het arrondissement kan er de overbrenging, definitieve of voorlopige invrijheidsstelling of de wederopneming van geïnterneerden vorderen. Hij moet altijd in kennis worden gesteld van elke beslissing van voorlopige invrijheidsstelling en moet altijd worden gehoord.

- De procureur des Konings heeft een uitgebreide opdracht in het kader van de

wet van 7 april 1964 inzake het eerherstel. Hij stelt het dossier samen en voegt een gemotiveerd advies toe, op basis waarvan de kamer van inbeschuldigingstelling een arrest kan vellen

- Het OM ziet, als vertegenwoordiger van de uitvoerende macht, toe op de uitvoering van vonnissen en arresten. De strafrechtelijke veroordelingen uitgesproken door de hoven van assisen en de hoven van beroep worden ten uitvoer gelegd op bevel van de procureur-generaal bij het hof van beroep. De veroordelingen uitgesproken door de correctionele rechtbanken en de politierechtbanken op bevel van de procureur des Konings. Geldboetes en verbeurdverklaringen worden in naam van het OM afgehandeld door de ontvanger van geldboeten en gerechtskosten bij het ministerie van Financiën (nu FOD Financiën). Civielrechtelijke beslissingen worden in principe ten uitvoer gelegd door de partij die veroordeeld werd. Het behoort dus niet tot de taak van het OM om die beslissingen te doen uitvoeren.

Het OM stelt enkel de strafvordering in; eens de zaak aanhangig is gemaakt bij het bevoegde gerecht, kan het OM de kennisneming ervan niet meer aan de rechtspraak onttrekken. De strafrechter vonnist uiteraard onafhankelijk van de eis van het OM Ook tussen het recht om te vervolgen (van het OM) en het recht om te vonnissen (van de rechters) bestaat een strikte scheiding.

ARCHIEF

INSTITUTIONELE GESCHIEDENIS/BIOGRAFIE/FAMILIEGESCHIEDENIS

Op 22 januari 2001 moest de archiefinspecteur, tijdens een routinebezoek aan het Leuvense justitiepaleis, vaststellen dat een belangrijk deel van het archief van het parket (voornamelijk archief uit de periode 1914-1970) (PK Leuven 2001, 539 nrs., 33 strekkende meter), dat hij enkele maanden tevoren nog in een relatief goede orde in één van de archiefruimten in de kelder had kunnen aantreffen, nu in de meest erbarmelijke omstandigheden uit de archiefkelders was verwijderd en op paletten in de keldergangen was gestouwd. Werklui hadden nl. de archiefruimten zonder al te veel voorzorgen te nemen leeg gemaakt met het oog op de herinrichting van deze ruimten (o.m. aanbrengen van nieuwe vloeren, plaatsen van metalen archiefrekken enz.). De materiële toestand waarin het archief zich op 22 januari bevond was ronduit slecht. Vooral de waardevolle notitieregisters uit de jaren 1915-1930 bevonden zich in zeer slecht staat. Met behulp van Mevr. R. Janssens van de dienst strafuitvoering, bijgestaan door twee werklui, werd met de moed der wanhoop en 'in het zweet des aanschijns' in een slecht verlichte en stoffige gang een eerste grove selectie doorgevoerd van de bescheiden die torenhoog op paletten en tegen de muren opgestapeld lagen. Elf zwaar beladen paletten werden toen gevuld en op 30 januari naar het Rijksarchief te Beveren afgevoerd. Dank zij de bereidwillige hulp van twee magazijnmedewerkers van het Rijksarchief te Beveren kon dit bestand in vrij korte tijd ontsloten worden (VELLE K. red., Inventaris van de archieven van het parket te Gent (jeugdparquet (1913-1989)) en het parket te Leuven (1873-1994) .. [...] (Rijksarchief te Beveren. Inventarissen, 65), Brussel, 2001). Op hetzelfde ogenblik bevond zich de archiefmagazijn reeds een archiefblok 'PK Leuven' dat eerder bij het

Rijksarchief was neergelegd maar nauwelijks toegankelijk en niet in zuurvrije dozen was verpakt. Dit laatste archiefblok omvatte naast sepodossiers en persoonlijke dossiers van geesteszieken een aanzienlijke partij 'diverse stukken' of 'varia'. Deze stukken werden in 1976 en 1986 naar het Algemeen Rijksarchief overgebracht. De bewerking van de reeks persoonlijke dossiers van geesteszieken en van de partij 'varia' was arbeidsintensief. Nader onderzoek bracht aan het licht dat het parketarchief voor de neerlegging vermengd was geraakt met archief van de rechtbank. In de hoop 'varia' werden stukken aangetroffen gevormd door de voorzitter van de rechtbank (EA LEUV A) en door de burgerlijke en correctionele rechtbank (EA LEUV B en C). Verder werd vastgesteld dat een reeks in banden ingebonden veroordelingsbulletins ('*états (bulletins) de condamnations prononcées par le tribunal de.. (par le juge de paix de..)*'), opgemaakt tijdens de jaren 1854-1900 in uitvoering van de omz. M.J. 26 juni 1853, bestemd waren bewaard te worden door het parket bij de 'politierechtbank' (vredegerecht) te Tienen. Deze partij ingebonden 'veroordelingsbulletins' die door diverse parketdiensten (voornamelijk het parket bij de rechtbank van eerste aanleg te Leuven) aan de burgemeester van Tienen werden overgemaakt (periode 1854-1900) geven een goed overzicht van de veroordelingen die de inwoners van Tienen gedurende bijna een halve eeuw voor diverse rechtbanken opliepen. De beschrijvingen van deze stukken werden toegevoegd aan de inventaris van het vredegerecht Tienen. Tenslotte werd vastgesteld dat de 'epuratedossiers' die tot dan toe deel uitmaakten van het oude, nog niet ontsloten archiefbestand van de correctionele rechtbank te Leuven, in feite administratieve dossiers van het parket waren. De beschrijvingen van deze stukken werden aan deze inventaris toegevoegd. Daarna deponeerde het Leuvense parket geregeld archief in het Rijksarchief. In 2006 werd een derde blok en in 2009 een vierde blok gedeponerd. Deze vier blokken verhuisden in 2011 en 2012 van Beveren naar het nieuwe Rijksarchief in Leuven. In Leuven werd nog archief van het parket in 2019 binnen gebracht.

Inhoud en structuur

INHOUD

Het archief gevormd door de parketten van de procureur des Konings is erg belangrijk voor het historisch onderzoek. De verschillende taken van het parket bij de rechtbank van eerste aanleg worden weerspiegeld in de documenten die het produceert. (In Velle, *Het Openbaar Ministerie in België (1796-1995)*, 221-397 vind je een gedetailleerd overzicht van alle soorten documenten die je in het archief van de parketten kan terugvinden. Velle geeft in zijn artikel "De rechterlijke macht" in: Van den Eeckhout & Vanthemsche, *Bronnen voor de studie van het hedendaagse België, 19de-20ste eeuw*, 493-495 een overzicht van de belangrijkste archieven van het Openbaar Ministerie en de bijbehorende onderzoeksmogelijkheden) Wie snel wil weten wat je kan terugvinden in het archief van de parketten rond een bepaald thema, kan zijn opzoeking best beginnen via het "Zakenregister" achteraan in de publicatie van Karel VELLE, *Het Openbaar Ministerie in België (1796-1995). Organisatie, bevoegdheden en archiefvorming*. In de archiefbestanden vind je:

STUKKEN VAN ALGEMENE AARD EN INZAKE HET TOEZICHT OP DE REGELMATIGHEID VAN DE DIENSTEN VAN DE RECHTERLIJKE MACHT

- Rondzendbrieven van de ministers
- Rondzendbrieven van de procureurs-generaal
- Documentatiekaften over thema's als kinderbescherming, "zedeloze publicaties", vrouwenhandel, drugshandel, etc. en algemene strategische dossiers inzake het crimineel beleid binnen het rechtsgebied
- Verslagen en rapporten allerhande

STUKKEN IN VERBAND MET DE RECHTSPLEGING

STUKKEN IN VERBAND MET STRAFZAKEN

- Dossiers van als zonder gevolg (ZG) geklasseerde zaken (geseponeerde dossiers sepo-dossiers)

De dossiers bevatten processen-verbaal inzake opsporing en vaststelling van misdrijven, processen-verbaal opgesteld in uitvoering van plichten voorgeschreven door het OM of de onderzoeksrechter, verklaringen van verdachten, getuigen etc. In minstens de helft van de gevallen gaat het om Pv's opgemaakt tegen onbekenden. Daarnaast kan het dossier interessante stukken bevatten als foto's, uitgebreide verslagen van bijzondere gebeurtenissen (betogingen, stakingen...), pamfletten, medische verslagen en expertiserapporten.

In grote parketten zijn de sepo-dossiers in verschillende reeksen opgesplitst volgens de aard van de zaak. Ieder parket heeft zijn eigen classificatiesysteem. In het midden van de jaren 1980 werd, in het kader van de automatisering, een

codesysteem ingevoerd voor het classificeren van misdrijven.

- Notitieregisters of ingangsregisters

De notitieregisters (die tot het midden van de jaren 1980 in registervorm werden bijgehouden) bieden een overzicht van alle zaken die de procureur des Konings ter kennis worden gebracht. Ze zijn bedoeld als wekelijkse statistiek, om de procureur-generaal op de hoogte te houden. De linker bladzijde bevatten gegevens over het ontstaan van de zaak tot de afwikkeling door het OM: notitienummer, identificatie van de verdachte, aard en de plaats van de feiten, datum van het PV, van de registratie van de klacht en identificatie van de instantie die de klacht heeft ontvangen en de vaststellingen gedaan, eventueel de naam van de burgerlijke partij, datum van ontvangst van het PV of de klacht door het parket en de beslissing van het OM. De rechterbladzijde bevat informatie over de verdere afwikkeling van de zaak (het gerechtelijk onderzoek en de uiteindelijke beslissing door de rechtbank of het hof). In het notitieregister worden ook alle processen-verbaal (met een doorlopende nummering) genoteerd. De parketten maakten ook alfabetische klappers op de notitieregisters, die na de Tweede Wereldoorlog werden vervangen door fichesystemen.

Vanaf het midden van de jaren 1980 werd het enkelvoudige notitienummer gecodeerd en vanaf de jaren 1990 werd het notitieregister gaandeweg gedigitaliseerd.

- Registers van strafuitvoering of uitvoeringsregisters. In dit register worden alle veranderingen genoteerd in de uitvoering van de opgelegde straf (voorwaardelijke invrijheidsstelling, eerherstel, collectieve genade van de Koning, etc.) Handig voor opzoeken naar bepaalde elementen in het dossier. De belangrijkste genoteerde gegevens zijn: volgnummer, notitienummer, naam en voornaam, leeftijd, geboorte- en woonplaats, aard van het misdrijf en datum, opgelegde hoofdstraf, en vervangende straf, bedrag van de boete, datum van het vonnis, datum van betekening, datum van het vattingsbevel of het bevel tot medebrenging, datum van de tenuitvoerlegging van de straffen, datum waarop het veroordelingsbericht aan de gevangenis werd overgemaakt, datum van de (voorwaardelijke) invrijheidsstelling, datum van het bericht van de ontvanger van de penale boeten en data en beslissing inzake een eventueel genadeverzoek.

Registers van strafuitvoering vinden we ook in het archief van de vredegerichten (het door het OM bij de politierechtbank gedeponneerd archief) en in de archieven van de parketten-generaal:

- Dossiers strafuitvoering

- Hulpregisters (registers 'invrijheidsstelling', 'voorwaardelijke invrijheidsstelling', 'assisenhof')

- Register van genadeverzoeken

- Register van verzoeken om eerherstel

- Interneringsdossiers (dossiers sociaal verweer)

- Rapporten en circulaires in verband met het Sekwester Eerste Wereldoorlog

- Sekwesterdossiers Eerste Wereldoorlog

STUKKEN IN VERBAND MET BURGERLIJKE EN ADMINISTRATIEVE TAKEN

Dossiers aangelegd voor de voorbereiding van adviezen. De interessantste zijn die in verband met de burgerlijke stand:

- dossiers betreffende de burgerlijke stand (vermoedelijk overlijden, gerechtelijk onderzoek van overlijden, "afwezige personen", verbetering en herstel van de akten van de burgerlijke stand)
- dossiers vaderlandskeuze (pièces concernant la déclaration d'option de patrie): volledig tot 1950, daarna één jaar per decennium: 1955, 1966, 1977, etc.
- dossiers inzake adoptie en erkenning kinderen (wettiging)
- neerslag van de handelingen inzake de staat van personen en voogdijen (inbezitstelling van goederen van een afwezige, voogdij over een minderjarige of onbekwaam verklaarde, voorlopige bewindvoering, familieraden, hoederecht over de kinderen, ontzetting uit de ouderlijke macht etc.
- burgerlijke dossiers van de jeugd(beschermings)dienst van het parket
- individuele dossiers betreffende geesteszieken (ook: "K-dossiers" of "KZ-dossiers" genoemd)

TAAL EN SCHRIFT VAN DE DOCUMENTEN

De stukken zijn bijna uitsluitend in het Nederlands.

SELECTIES EN VERNIETIGINGEN

Het Leuvense parket heeft sedert de invoering van de archiefwet systematisch aan het Rijksarchief machtiging tot vernietigen gevraagd. Vernietigingen werden na toestemming uitgevoerd in 1981, 1985, 1989, 1995, 1998, 2000, 2001, 2005, 2007, 2008, 2009, 2010, 2013, 2014, 2016, 2017 en 2019.

TOEKOMSTIGE AANGROEI/AANVULLINGEN

Het Parket van de Procureur des Konings bestaat nog waardoor in de toekomst nog overdrachten naar het Rijksarchief zullen gebeuren.

Beschrijving van de series en archiefbestanddelen

I. TAKEN EN OPDRACHTEN IN VERBAND MET STRAFZAKEN

1 - 86 DOSSIERS VAN GESEPONEERDE STRAFZAKEN GEMEEN RECHT. 1985-1988.

1	11/01 395/85-11/62 327/85.	1 pak
2	19/01 91/85-19/95 165/85.	1 pak
3	19/97 84/85-19/98 1248/85.	1 pak
4	19/99 156/85-31/08 2396/85.	1 pak
5	31/08 2412/85-31/50 2125/85.	1 pak
6	31/52 132/85-31/64 1664/85.	1 pak
7	31/66 516/85-35/02 446/85.	1 pak
8	35/08 638/85-47/08 4519/85.	1 pak
9	47/08 5803/85-70/11 2864/85.	1 pak
10	11/01 225/86-11/78 348/86.	1 pak
11	19/01 993/86-19/69 2496/86.	1 pak
12	19/97 26/86-19/97 646/86.	1 pak
13	19/98 63/86-19/99 840/86.	1 pak
14	19/99 843/86-23/99 1151/86.	

		1 pak
15	30/56 834/86-31/08 50339/86.	1 pak
16	31/10 175/86-31/58 1356/86.	1 pak
17	31/59 158/86-31/62 6764/86.	1 pak
18	31/63 474/86-31/99 705/86.	1 pak
19	32/01 159/86-32/38 3799/86.	1 pak
20	32/52 95/86-33/98 1308/86.	1 pak
21	33/99 34/86-37/99 443/86.	1 pak
22	40/01 106/86-52/99 1223/86.	1 pak
23	11/01 175/87-11/12 730/87.	1 pak
24	11/23 91/87-11/62 10474/87.	1 pak
25	11/63 100005/87-31/06 165/87.	1 pak
26	31/08 125/87-31/12 30014/87.	1 pak
27	31/23 301/87-31/56 100423/87.	1 pak
28	31/57 100096/87-31/66 100314/87.	1 pak
29	31/66 100670/87-32/08 680/87.	1 pak
30	32/08 915/87-32/48 201287/87.	1 pak

31	32/50 100216/87-32/71 100668/87.	1 pak
32	32/78 100010/87-33/70 100096/87.	1 pak
33	33/71 100080/87-35/98 980/87.	1 pak
34	46/01 5/87-46/69 101422/87.	1 pak
35	46/95 178/87-47/02 127/87.	1 pak
36	47/02 227/87-47/38 357/87.	1 pak
37	47/48 100030/87-47/54 100385/87.	1 pak
38	47/70 100195/87-48/61 100571/87.	1 pak
39	48/62 100016/87-48/99 627/87.	1 pak
40	49/02 638/87-52/71 100133/87.	1 pak
41	52/95 19/87-53/99 963/87.	1 pak
42	66/80 173.	1 pak
43	11/01 247/88-11/55 100243/88.	1 pak
44	11/57 100179/88-11/98 967/88.	1 pak
45	12/12 650/88-15/99 863/88.	1 pak
46	17/01 606/88-17/08 7709/88.	1 pak

47	17/08 7712/88-17/28 511/88.	1 pak
48	17/32 232/88-17/59 100332/88.	1 pak
49	17/60 100293/88-17/64 100644/88.	1 pak
50	17/64 100647/88-17/68 100222/88.	1 pak
51	17/68 100348/88-17/98 1316/88.	1 pak
52	18/01 623/88-18/07 1068/88.	1 pak
53	18/08 3379/88-18/08 3834/88.	1 pak
54	18/08 3835/88-18/08 7636/88.	1 pak
55	18/08 7640/88-18/08 8137/88.	1 pak
56	18/08 8138/88-18/23 365/88.	1 pak
57	18/23 658/88-18/62 105481/88.	1 pak
58	18/62 105544/88-18/97 841/88.	1 pak
59	18/97 846/88-19/59 100287/88.	1 pak
60	19/59 100402/88-19/97 742/88.	1 pak
61	19/97 746/88-19/99 899/88.	1 pak
62	21/99 600/88-30/61 100513/88.	1 pak
63	30/61 100515/88-31/10 91/88.	

		1 pak
64	31/11 136/88-31/57 100169/88.	1 pak
65	31/57 100187/88-31/62 102826/88.	1 pak
66	31/62 103071/88-31/69 100488/88.	1 pak
67	31/69 100551/88-32/01 117/88.	1 pak
68	32/01 131/88-32/29 232/88.	1 pak
69	32/30 74/88-32/62 103433/88.	1 pak
70	32/62 102723/88-33/95 298/88.	1 pak
71	33/98 439/88-40/51 100680/88.	1 pak
72	46/04 2128/88-46/99 222/88.	1 pak
73	47/01 680/88-47/52 100373/88.	1 pak
74	47/52 100380/88-47/69 101249/88.	1 pak
75	47/69 101341/88-49/98 1411/88.	1 pak
76	50/01 663/88-50/56 100312.	1 pak
77	50/56 100576/88-50/69 101234/88.	1 pak
78	50/69 101270/88-52/54 100207/88.	1 pak
79	52/55 100257/88-52/98 1543/88.	1 pak

80	52/99 65/88-52/99 579/88.	1 pak
81	52/99 595/88-64/50 10293/88.	1 pak
82	64/50 109623/88-67/53 200259/88.	1 pak
83	67/53 200339/88-67/78 100195/88.	1 pak
84	67/78 100197/88-67/98 501/88.	1 pak
85	67/98 520/88-68/97 369/88.	1 pak
86	68/97 370/88-75/99 590/88.	1 pak

II. TAKEN EN OPDRACHTEN IN VERBAND MET BURGERLIJKE ZAKEN

- 87** *87 - 88 DOSSIERS BETREFFENDE NATURALISATIE. 1988.*
53/88, 82/88. 1 pak
- 88** 83/88, 101/88. 1 pak